

ת"פ 13073/08/16 - מדינת ישראל נגד רודיאון שרפמן, דמיטרי בליניקוב, רפאיל מנחימוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13073-08-16 מדינת ישראל נ' שרפמן ואח'

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנאשמים:

1. רודיאון שרפמן
ע"י ב"כ עו"ד
2. דמיטרי בליניקוב
ע"י ב"כ עו"ד
3. רפאיל מנחימוב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד

החלטה

1. בפני בקשה לביטול כתב אישום עקב פגם שנפל בהגשת כתב האישום. טענה ב"כ הנאשם 3 טענה מקדמית של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 ומכח דוקטרינת הביקורת המנהלית בפלילים. לטענה זו הצטרפו ב"כ הנאשמים 1,2.

טענות הצדדים

2. במסגרת טענותיה טענה ב"כ הנאשם 3, כי במסגרת חקירתם של הנאשמים עלו תלונות כנגד התנהלות השוטרים וביחס של השוטרים כלפי הנאשם 3. התיק נשלח למח"ש. לדברי ב"כ הנאשם 3 התיק לא נחקר במח"ש ונסגר בעילה של זניחת התלונה. על פי החומר המצוי בידי הסנגורים וזאת לאחר ניסיונות רבים לאתר את המכתבים שנשלחו לנאשמים התברר כי המכתב נשלח לכתובת בה הנאשם כלל לא התגורר.

3. הפגם שנפל בהתנהלות קשור בכך, שמח"ש שלחה מכתב לכתובת הרשומה בהודעת הנאשם ולא בכתובת המופיעה במשרד הפנים, היא כתובתו הרשמית של הנאשם. הפגם הנוסף, קשור במשלוח מכתבים לנאשמים מבלי לעקוב אחר המכתבים האם הגיעו אם לאו ליעדם. בכך לא פעלה מח"ש בשקידה סבירה וראויה.

4. ב"כ הנאשם טענה שתי טענות. הראשונה, לביטול כתב האישום מכוח דוקטרינה המנהלית - פגם באופן הפעלת שיקול הדעת המנהלי. לטענת ב"כ הנאשם יש צורך בביטול כתב האישום כדי שתלונת הנאשמים תתברר בצורה חופשית, מחשש כי בכתב האישום יש כדי להטות בצורה חמורה בשיקול הדעת של הגורם הבודק.
5. הטענה השנייה, היא טענה של ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק הפגיעה בזכות השוויון וההליך ההוגן. העובדה כי גרסתו של הנאשם לא נבחנה ע"י הגוף שאמור לקבל את ההחלטה בטרם מתקבלת החלטה להגיש כתב אישום פוגעת משמעותית בהליך ההוגן.
6. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 28.11.17 הצטרפו ב"כ הנאשמים 1,2 לטענות ב"כ הנאשם 3. כאשר הם טוענים כי גם לגבי הנאשמים שהם מייצגים נפל פגם בהתנהלות מח"ש והתביעה בטענות זהות.
7. המאשימה הגיבה לטענות באי כוח הנאשמים. ב"כ המאשימה גוללה את ההתנהלות בתיק המהווה רקע לתגובתה. התביעה ביקשה לדחות את טענות הנאשמים. כאשר במהות התגובה טוענת התביעה, כי על הנאשמים היה ליזום תלונה למח"ש. אין חובה בהנחיות פרקליט המדינה על מח"ש להודיע לנאשמים על הצורך בהגשת תלונה. מעבר לנדרש נשלחו מכתבים לנאשמים לכתובת אותה מסרו ובכך יצאה מח"ש ידי חובתה.
8. המאשימה פעלה כדין שעה שהעבירה את התלונות של הנאשמים במסגרת ההודעות שלהם. הנאשמים לא יזמו מבחינתם הגשת תלונה ואין להם אלא להלין על עצמם. עוד טענה התביעה כי הטוען לסעד מן הצדק צריך לבוא בידיים נקיות דבר שלא קרה במקרה הנוכחי.
9. לתגובת התביעה הוגשה תשובה של ב"כ הנאשם 3 לפיה התנהלות התביעה ומתן תשובות וחומר ראיות לסירוגין גרמו להתמשכות ההליכים. מעבר לכך נטען כי תגובת התביעה אינה תואמת את עמדת הפרקליטות כפי שהוצגה בדיונים שונים באשר לחובת מח"ש לזמן את הנאשמים (מתלוננים) לחקירה. בנוסף נטען כי התלונה נסגרה מזניחת התלונה ולא לגופו של עניין. אציין, כי נטענו טענות נוספות שהיו ברובן טענות שחזרו מהבקשה גופה.

דין

10. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים אני מוצא לדחות את הבקשה לביטול כתב האישום. יחד עם זאת הדיון ידחה על מנת שמח"ש תבדוק את טענות הנאשמים לגבי העבירות שבוצעו כלפיהם. וכן על מנת שתקבל החלטה מושכלת.
11. הטענה העיקרית בבקשה נסמכת על העובדה כי מכתבי מח"ש לא נשלחו לכתובת הנכונה. דעתו של בית המשפט אינה נוחה מהתנהלות הנאשמים בנקודה זו. את הכתובת בהודעה מסרו הנאשמים. מטרת מסירת הכתובת היא לאתר את הנאשמים. העובדה כי כתובת זו אינה רשומה במשרד הפנים, אינה טענה היא. בית המשפט חי בתוך עמו ויודע כי העובדה שכתובת רשומה במשרד הפנים אינה מחייבת, כי אכן האדם גר בכתובת זו. לא אחת מוציא בית המשפט צווי הבאה על פי הכתובת הרשומה במשרד הפנים ומתקבלות תשובות של שוטרים שהיו במקום כי הנדון

כנגדו הוצא צו הבאה אינו מוכר במקום ואינו נמצא במקום. לא אחת אנשים רושמים כתובות במשרד הפנים מטעמים שונים ובנסיבות אלו יש לדחות את הטענה. העובדה כי מכתבים לא נשלחו לכתובת הרשומה במשרד הפנים אין בה דבר. במסגרת הבקשה לביטול כתב האישום אף אחד מהנאשמים כלל לא טרח להסביר לבית המשפט מדוע מסר כתובת זו במסגרת הודעתו ומדוע קיים פער בין הכתובת במשרד הפנים להודעה במשטרה. על פי דברי ב"כ הנאשם 3 הכתובת הרשומה בהודעה לא נרשמה במשרד הפנים מעולם, אם כן מדוע מסר אותה הנאשם. בהתנהלות זו של הנאשמים יש כדי להוות הטעיה של רשויות אכיפת החוק והתנהלות שתרמה לכך שהמכתבים לא הגיעו ליעדם.

12. לעניין הטענה כי המכתבים נשלחו שלא בדאר רשום. מסכימה ב"כ הנאשם כי המדינה התחייבה לשלוח מכתבים בדואר רשום במסגרת רע"פ 3588/16 אלקובי נגד מד"י (ראה סעיף 10 לתשובת נאשם 3), מדובר בהחלטה מיום 27.03.17. כמובן שהתחייבות זו אינה חלה במקרה שלנו נוכח שליחת המכתבים לפני כן. בקשת ב"כ הנאשמים לבטל את כתב האישום בהסתמך על התחייבות עתידית של המדינה אינה ראויה. קבלת טענה זו בעיני עלולה ליצור אפקט מצנן של הרשות מלשפר התנהלותה, מחשש כי הצהרותיה יפעלו כנגדה רטרואקטיבית, דבר שהוא אינו רצוי.

13. העלו על ידי ב"כ הנאשמים טענות רבות הקשורות בהליך הוגן והפגיעה בנאשמים, כאשר הגוף המחליט צריך לקבל החלטה שעה שכתב אישום תלוי ועומד. לא מצאתי להרחיב בעניין, כיוון שאני סבור כי נפל פגם בהתנהלות הנאשמים, נוכח העובדה שהנאשמים מסרו כתובות שהם אינם מתגוררים בהם וזאת מבלי שטרחו להסביר זאת לבית המשפט, בנסיבות אלו אני מוצא לדחות את הבקשה.

14. יחד עם זאת, בית המשפט סבור כי בטרם הנאשמים ישיבו לכתב האישום יש מקום לאפשר למח"ש לבצע את החקירה ולברר את תלונות הנאשמים, בנסיבות אלו הדיון ידחה. מח"ש מתבקש לחקור את תלונות הנאשמים במנותק מהעובדה כי הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים.

15. הנאשמים יתייצבו במשרדי מח"ש בתוך 14 יום מהיום לצורך הגשת תלונה מסודרת. מח"ש ידאג לקבל את הנאשמים ולגבות הודעה מהנאשמים. מח"ש יחקור בתיק ככל שיצטרך וימצא לנכון. מח"ש מתבקש להגיע להחלטה ככל שניתן עד למועד הנדחה.

16. הדיון בתיק ידחה ליום 01.05.18 שעה 11.00. המאשימה תעביר לסנגורים שבוע עובר למועד הדיון את חומרי החקירה של מח"ש. במועד הנדחה הנאשמים ישיבו לכתב האישום. התביעה תעביר את תוכן ההחלטה למח"ש בהקדם האפשרי, שמתבקש לפעול לפי החלטה זו. מזכירות נא להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ח, 06 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

